

РЕШЕНИЕ

№ 4920

гр. София, 16.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3738** по описа за **2013** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на ТД на НАП, [населено място] срещу решение /без номер/ от 12.12.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 10011/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 102 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 11696-0027627 от 13.10.2011 г., издадено от Заместник-директора на Териториална дирекция на ТД на НАП, [населено място].

С оспореното НП на [фирма] на основание чл. 185, ал. 2, във връзка с ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лева за неизпълнение на задължение по чл. 36, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, наричана по-надолу за краткост Наредбата.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е постановено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че първоинстанционният съд е направил погрешни преценки на установените факти, като е приел, че дружеството не е имало задължение за съхранение на кочан за касови бележки на територията на обекта. Посочва се, че нормата на чл. 36, ал. 3 от Наредбата изрично вменява на лицата, стопанисващи

търговски обекти, в които има въведени в експлоатация фискални устройства да съхраняват на територията им такива кочани. В жалбата са изтъкнати и мотиви, които настоящия съдебен състав не намира за относими към спора, защото дружеството е санкционирано, за това, че не е съхранявало кочан с касови бележки, а не, че контролните ленти за дневните финансови отчети не са били в предназначенията за това книга. Инвокирани са доводи, че ответникът правилно е санкциониран по реда на чл. 185, ал. 2, във връзка с ал. 1 от ЗДДС и неизпълнението на визираното законово задължение е широко разпространено. Касаторът счита, че случаят не е маловажен, защото се касае за нарушение на нормите на данъчното законодателство, независимо от липсата на вреди за държавния бюджет.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрисконсулт Л., който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна и доказана, поради което следва да бъде уважена.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си СРС е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя. Първоинстанционният съд е приел, че на 14.07.2011 г., длъжностни лица при ТД на НАП, [населено място] извършили проверка в ресторант-комплекс „К.“, стопанисван от [фирма]. При проверката е установено, че в заведението има 4 броя, въведени в експлоатация фискални устройства, за които били представени изискуемите документи. Извършена била и контролна покупка на стойност 2,29 лева, за която бил издаден фискален бон от намиращото се в обект и работещо в момента на проверката фискално устройство, като проверяващите поискали да отменят покупката чрез сторно операция, но това не било направено, защото в обекта нямало кочан с касови бележки за сторно-операции.

Резултатите от проверката били обективирани в протокол № 0085167/14.07.2011 г., а управителят на дружеството бил поканен да се яви в ТД на НАП и да представи определени документи.

Органите на приходната администрация приели, че юридическото лице не е изпълнило законово задължение по чл. 36, ал. 3 от Наредбата да осигури съхранение на територията на обекта касови бележки от кочан за 2011 г. за въведеното в експлоатация в обекта ФУ.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 11696-0027627/26.07.2011г., връчен на пълномощник на дружеството на същата дата, който го е подписал без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, описаното в НП административно нарушение не е съставомерно, поради което е отменил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна

следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен, чрез изпращане на съобщение на 22.02.2013 г., получено от лице, чиято длъжност не е посочена. Жалбата е подадена чрез СРС на 04.03.2013 г. /вх. № 8862/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалите са събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не противоречат на събраните по делото гласни и писмени доказателства, но направените от административно-наказващия орган изводи са напълно погрешни.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че СРС е оценил погрешно събрания доказателствен материал. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи. Безспорно е, че във визираната разпоредба от Наредбата, която се сочи като нарушена, не е предвидено, че отделният кошач с касови бележки към всяко устройство следва да се съхранява на територията на обекта. Правилно съдът е посочил, че кръгът от документите, които следва да се съхраняват на територията на обекта е дефинитивно очертан в чл. 43 от Наредбата и сред тях не е процесния кошач. Контролните органи биха могли да санкционират лицето, ако то изобщо не притежава такива кошачи, което в случая не е така, защото те са представени в последствие.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 12.12.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 10011/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 102 състав.

Решението е окончателно.